



Στην ομιλία του στη ΔΕΘ ο **Αλέξης Τσίπρας**, απάντησε σε αιχμηρή ερώτηση του **Χρήστου Αβραμίδα**, από την εφημερίδα **ΠΡΙΝ**:

Χ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ («ΠΡΙΝ»): Κύριε Πρόεδρε, καλησπέρα σας. Μιλήσατε και σήμερα για συμπίευση με άλλες δυνάμεις, η οποία προφανώς μένει να υλοποιηθεί σε κάποιο πρόγραμμα. Επί του παρόντος έχετε τη θέση για παραμονή στο ευρώ, παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και απ' ό,τι καταλάβαμε από την προηγούμενη απάντηση, παραμονή στο ΝΑΤΟ.

Πιστεύετε ότι υπάρχει κάποιο κόμμα, ή οργάνωση της αριστεράς που να συμφωνεί με αυτές τις θέσεις, ώστε να συνεργαστείτε τελικά μαζί του;

Α. ΤΣΙΠΡΑΣ: Το επίδικο της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης εξ όσων γνωρίζω, και πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου, είναι αν θα υπάρχει επόμενη μέρα για τις δυνάμεις της εργασίας, για τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Το επίδικο της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης είναι εάν θα συνεχιστεί η πολιτική της λεηλασίας του μνημονίου, ή εάν θα υπάρξει μια ισχυρή παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα ώστε να αντιστραφεί αυτός ο δρόμος. Προς όφελος πρωτίστως των δυνάμεων της εργασίας, αλλά και όλου του ελληνικού λαού.

Σε αυτό το κρίσιμο διακύβευμα, ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφορές, πιστεύουμε ότι πρέπει να πάρουν θέση πρωτίστως όλες οι προοδευτικές δυνάμεις του τόπου. Και δεν μπορεί κανείς να απομονώνει και να αποκλείει τον εαυτό του από μια ιστορική διαδικασία λαϊκής χειραφέτησης που λαμβάνει χώρα τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας και θα αφορά την επόμενη εκλογική αναμέτρηση και τη μεγάλη πολιτική αλλαγή.

Όποιος αποκλείσει τον εαυτό του από αυτό, νομίζω ότι πρωτίστως θα κάνει μεγάλη ζημιά στον εαυτό του και δευτερευόντως στο λαϊκό κίνημα.

Τρεις παρατηρήσεις:

α) «Το επίδικο της επόμενης εκλογικής αναμέτρησης», λέει ο Τσίπρας, «είναι εάν θα συνεχιστεί η πολιτική της λεηλασίας του μνημονίου, ή εάν θα υπάρξει μια ισχυρή παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα

ώστε να αντιστραφεί αυτός ο δρόμος.» Απαραίτητη πράγματι η παρέμβαση του 'λαϊκού παράγοντα', μόνο που αυτή, για τους αριστερούς, έχει πεδίο της τους αγώνες για την ανατροπή της βαρβαρότητας. **Πριν** από τις εκλογές, και όχι δια αυτών, κρίνονται οι συσχετισμοί, και **ύστερα** αποτυπώνονται –με στρεβλό συχνά τρόπο- και στην κάλπη. Αντίθετα εδώ βλέπουμε ανάγλυφα τον εγκλωβισμό στη λογική της μοιρολατρικής αναμονής της εξατομικευμένης 'έκφρασης της λαϊκής βούλησης'.

β) Ενώ η ερώτηση μιλάει για κόμματα και οργανώσεις της αριστεράς, η απάντηση –με ελαφρά υπεροψία- αντιπαρέρχεται το πολιτικό ερώτημα, θεωρώντας 'λεπτομέρειες' τα περί **ευρώ, ΕΕ και NATO**. Επικεντρώνεται στη σωτηρία του κόσμου της εργασίας, σαν αυτή να είναι άσχετη με τα παραπάνω, και αναφέρεται γενικά στις «προοδευτικές δυνάμεις του τόπου».

Τέλος, γ) «Ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφορές», όπως ...η θέση για το ευρώ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO, καλούνται οι δυνάμεις της αριστεράς να αλλάξουν τις θέσεις τους για να ενισχύσουν εκλογικά τον ΣΥΡΙΖΑ. Μόνο που τότε, θα μεταβληθούν και αυτές σε «προοδευτικές δυνάμεις του τόπου», σαν τα τμήματα της ΔΗΜΑΡ, ενδεχομένως του ΠΑΣΟΚ και όπου αλλού ψάχνει απεγνωσμένα ο ΣΥΡΙΖΑ να βρει στήριξη για την 'κυβέρνηση σωτηρίας' που ευαγγελίζεται.

Ο δρόμος της εκλογικής αναμονής («**Στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουν**», «**Ψηφίζουμε και φεύγουν!**»), έχει χρεοκοπήσει. Αρκεί να αναλογιστούμε, πόσο χειροτέρεψε η κατάσταση για τον κόσμο της εργασίας από τότε που εξαγγέλθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ η γραμμή "της μη χειροτέρευσης".

Αλλάξτε την πολιτική σας φυσιογνωμία, λέει ο Τσίπρας στην αριστερά, γίνετε σαν κι εμάς, στηρίξτε μας για να μην απομονωθείτε εκλογικά. Οι μεγαλύτερης ηλικίας, τα έχουν ξανακούσει αυτά.

Η «λαϊκή χειραφέτηση» αφορά στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση! Όχι χειραφέτηση από το ευρώ, την ΕΕ, το NATO και το κεφάλαιο, λες και κάπου αλλού οφείλονται τα δεινά του κόσμου της εργασίας.

Εκλογικό '**ρεύμα γνώμης**' οικοδομεί ο ΣΥΡΙΖΑ, την ώρα που χρειάζεται ένα ρωμαλέο **κίνημα ανατροπής** στους δρόμους της αντίστασης.